

nævnedes, at det kan være forbudt i Københavns Kommune, men i Frederiksbergs Kommune paa den anden Side Gammel Kongevej kan det være tilladt. Men dette kan være Tilfældet med saa meget andet. Det kunde ogsaa tænkes at være Tilfældet med en Bestemmelse om, at der paa Beværtninger ikke maa udskænkes berusende Drikke for Børn. Vi have saadanne Bestemmelser i Politivedtægterne, og der kunde det godt tænkes — jeg tror nu, Politivedtægterne ere ens i Frederiksberg og København paa dette Omraade —, at en Dreng ikke kunde faa Lov til at drikke sig fuld paa Københavns Grund, men kunde gaa lige for Næsen af Betjenten over paa den anden Side af Gaden og drikke sig fuld i en Kælder der. Den Slags Ting ere vanskelige at undgaa, men i Virkeligheden spiller det ikke nogen stor Rolle, thi der er neppe nogen Tvivl om, at Kommuner, der i saa Henseende ligne hinanden saa meget som København og Frederiksberg, ogsaa ville følge Trop med hinanden i et Forhold som dette.

Jeg tror ikke, det er stor Synd at forbyde Børn at ryge Tobak, og jeg tror, det er noget, som tager til blandt Børnene, jeg tror ikke, det tager af. Hvorvidt det er rigtigt, som den sidste ærede Taler sagde, at Børnene i de højere Skoler ikke ryge saa meget som ubemidlede Folks Børn, skal jeg lade være usagt. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg husker fra den Tid, jeg gik i Skole, at da røg vi næsten alle sammen. Der var et Par eksemplari-ske Undtagelser i Klassen, hvoraf jeg var den ene; men det vil jeg slet ikke regne mig til nogen Dyd eller Fortjeneste, for jeg prøvede ærlig og redeligt derpaa, men jeg blev saa forfærdelig daarlig, at jeg vogtede mig for at komme igen, før længe efter at jeg var bleven voksen. Der var som sagt den Gang kun nogle faa i Klassen, som ikke røg Tobak. Men jeg tror ogsaa, at hvis man den Gang havde spurgt Skolens Bestyrer eller Lærere: Hvorledes er det med Tobaksrygning blandt Drengene i denne Skole, vilde de have sagt: Her er saamænd ingen, der ryger Tobak; der kan være en enkelt uvorn Knægt, som gør det en Gang imellem, men de fleste gøre det ikke! For det var selvfølgelig noget, Drengene gemte meget nøjagtig, og det gøre selvfølgelig Drengene den Dag i Dag i alle Slags Skoler, saa meget de kunne. Det kan maaske være, at de i Kommuneskolerne ikke skjule det saa meget, fordi de ikke ere saa bange for at blive udviste af Skolen, som Drengene i

de højere Skoler ere det. For øvrigt vilde det vel for en Dreng, der ikke havde Lyst til at gaa i Skole, være noget nær et Paradis, hvis han ved at ryge Tobak kunde blive udvist af Skolen. Jeg tror i Virkeligheden, at i den Henseende ere Forholdene ens mellem Børnene i de forskellige Samfundsklasser, og at efterhaanden den Aldersgrænse, hvori Tobaksrygning blandt Børn begynder, bliver lavere og lavere. Den ene Aldersklasse lærer af den anden, og ligesom Nationen jo i det hele er i en fremadskridende Udvikling, saaledes tror jeg ogsaa, at Belæringen til at ryge Tobak er i en fremadskridende Udvikling blandt Børn, saa at hvis det bliver ved at gaa saaledes, vil det sikkert snart blive meget smaa Børn, der begynde at ryge paa deres Cigaret eller maaske end-ogsaa paa deres Pibe.

Jeg tror, som sagt, ikke, man skal være forknytt for at forbyde Børnene at ryge Tobak, hvis man kommer til det Resultat, at det er skadeligt for dem og vil faa de Følger, som mange Lærere og mange Læger og deriblandt det kgl. Sundhedskollegium mene, det vil faa for dem. Jeg tror ikke, det er rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) sagde, at de ubemidlede Børn have saa forfærdelig faa Fornøjelser; jeg tror tværtimod, at de have mange flere Fornøjelser end de velhavende Folks Børn, og at disse sidste meget tidt misunde saadanne raske Drengene, der kunne løbe rundt og fornøje sig paa mangfoldige Maader, deriblandt ogsaa ved at gøre Hal-løj med Politibetjentene, hvad bemidlede Folks Børn af forskellige Grunde ikke saa godt kunne komme afsted med. Jeg tror heller ikke, at vi skulle vente med at tage denne Sag op til endelig Afgørelse, indtil vi faa den socialistiske Stat. Jeg antager, der ogsaa vil blive røget Tobak i den, og at Børnene paa en eller anden Maade ogsaa der ville være i Stand til at skaffe sig Tobak, hvis vi komme saa langt nogen Sinde. Jeg tror heller ikke, man vil komme nogen Vegne uden gennem et Forbud. Det vil sikkert ikke nytte det allermindste at holde Foredrag for Børn om, at de ikke have godt af at ryge, og at de helst skulde holde op dermed. Ja, kunde alle voksne blive enige om selv at lade være at ryge, er det rimeligt, at Børnene ogsaa vilde holde op nogen Tid efter, at de voksne havde holdt op. Men jeg ser virkelig ikke, hvorfor man overfor de voksne — hvis man gaar ud fra, at voksne Personer kunne taale Tobaksryg-